

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/12583 en 08/12585 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 29 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 april 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 april 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

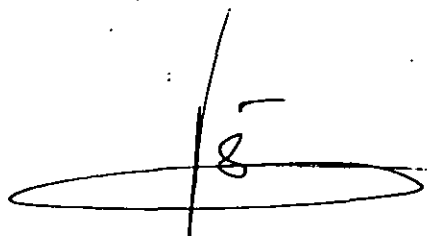
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 september 2008

418.

Verzonden: 22 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 08/12585 BEPTDN/AM (vovo)
Awb 08/12583 BEPTDN/AM (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 9708.13.2043,
verzoekster,
gemachtigde: mr. M.E. Muller, advocaat te Gouda;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. J.P. Guerain, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 3 april 2008 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 9 april 2008 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 9 april 2008, aangevuld bij schrijven van 21 april 2008, is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 25 april 2008 behandeld. Verzoekster is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd. De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procesuren. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan worden afgewezen.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedure de beoordeling betreft van verzoeksters herhaalde aanvraag. De eerste asielaanvraag dateert van 14 augustus 1997. Deze aanvraag is onherroepelijk afgewezen met de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van verweerder van 24 maart 1998 door deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Gravenhage, bij uitspraak van 4 oktober 2000 (Awb 99/8233). Voorts heeft verzoekster op 13 mei 2003 nogmaals asiel gevraagd, welke aanvraag bij beschikking van 18 juli 2005 op grond van artikel 4:6 Awb is afgewezen. Op 10 januari 2006 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, de voorlopige voorziening ingesteld om uitzetting te voorkomen totdat op het beroep is beslist, afgewezen (Awb 05/36083). Op 18 januari 2007 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, het beroep gericht tegen de afwijzing van de herhaalde asielaanvraag gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen. Naar aanleiding van het daartegen ingestelde hoger beroep heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) bij uitspraak van 5 maart 2007 een voorlopige voorziening toegewezen, hetgeen inhoudt dat in afwachting van de uitspraak op het hoger beroep geen gevolg behoeft te worden geven aan de bestreden besluit. Op 12 december 2007 heeft de ABRS het hoger beroep gegrond verklaard, de uitspraak van de rechtbank d.d. 18 januari 2007 vernietigd en bepaald dat het beroep ongegrond wordt verklaard.

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden(nova) te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nova hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen hetzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 19 februari 1998, in de zaak Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45 en ABRS 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Onder nova moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd. Dit geldt tevens voor bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nova die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de

---

overwegingen waarop dat berust.

Verzoekster heeft aan de herhaalde aanvraag de volgende stukken ten grondslag gelegd:

1. begeleidend schrijven van de gemachtigde van verzoekster, mr. M.E. Muller, van 2 april 2008;
2. afsprakenkaart van de verloskundigenpraktijk te Reeuwijk;
3. rapportage van de Schweizerische Flüchtlingshilfe van 20 november 2007;
4. brief van mevrouw de Boer aan de Tweede Kamerfractie van GroenLinks, ongedateerd;
5. bezwaarschrift van de gemachtigde van verzoekster, mr. M.E. Muller, van 13 december 2007.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat geen sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 Awb.

In het begeleidend schrijven van de gemachtigde van verzoekster, als genoemd onder 1, wordt onder meer een beroep gedaan op artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven van 29 april 2004, 2004/83/EG (Definitierichtlijn), omdat verzoekster afkomstig is uit Noord-Irak waar naar haar zeggen sprake is van een situatie als bedoeld in dat artikel. Zij dient als alleenstaande westerse vrouw terugkeren naar een land waar zij geen bescherming kan genieten.

Verzoekster stelt zich primair op het standpunt dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een relevante wijziging van het recht is, dat derhalve artikel 4:6 Awb niet van toepassing is en haar aanvraag inhoudelijk dient te worden beoordeeld. Subsidiair stelt verzoekster dat het beroep niet inhoudelijk kan worden beoordeeld en de voorlopige voorziening derhalve dient te worden toegewezen, nu de préjudiciële vragen nog niet zijn beantwoord en niet op voorhand kan worden gezegd dat verzoekster niet onder artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt. Ter onderbouwing van haar beroep verwijst verzoekster naar diverse uitspraken van andere nevenzittingsplaatsen.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Volgens artikel 2, aanhef en onder e, van de Definitierichtlijn wordt in de richtlijn verstaan onder "persoon die voor de subsidiaire-beschermingsstatus in aanmerking komt": een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, doch ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15, en op wie artikel 17, eerste en tweede lid, niet van toepassing is, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

Volgens artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn bestaat ernstige schade uit ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Zoals de ABRS in haar uitspraak van 3 april 2008 (200701108/1, LJN: BC8681) heeft overwogen kan, indien artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn zou moeten worden aangemerkt als een wijziging van het recht, hetgeen in afwachting van de beantwoording door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van de door de ABRS, bij verwijzingsuitspraak van 12 oktober 2007 (200702174/1) gestelde préjudiciële vragen thans uitdrukkelijk wordt daargelaten, daaraan slechts de door een vreemdeling gewenste betekenis kan toekomen, indien deze bepaling voor hem relevant is.

Volgens de ABRS kan artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn alleen als voor een vreemdeling relevant worden aangemerkt, indien deze onder de reikwijdte van de bepaling valt. Dat betekent: indien de door hem gestelde schade in verband kan worden gebracht met een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Van een binnenlands gewapend conflict is sprake als een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is jegens de strijdkrachten van de autoriteiten dan wel van een andere groepering aanhoudende en samenhangende militaire operaties uit te voeren en die te laten plaatsvinden. Indien zijn land van herkomst ten tijde van het besluit niet verwickeld was in een internationaal gewapend conflict, is daarvoor bepalend of de door hem gestelde schade in verband kan worden gebracht met een binnenlands gewapend conflict.

Gelet op voormelde uitspraak dient de voorzieningenrechter te beoordelen of verzoekster heeft aangetoond dat ten tijde van het bestreden besluit van 9 april 2008 in Noord-Irak, waarvan niet wordt betwist dat verzoekster daaruit afkomstig is, sprake was van een binnenlands gewapend conflict dan wel dat op dat moment daar sprake was van gevolgen voor haar van een elders in Irak bestaand conflict. Dat verweerder deze beoordeling niet heeft verricht betekent niet dat het bestreden besluit om die reden niet in stand kan worden gelaten, nu de voorzieningenrechter in het onderhavige geval, gelet op het toetsingskader dat voorligt, zelfstandig en vol dient te toetsen of sprake is van nova.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verzoekster niet aangetoond dat ten tijde van het bestreden besluit in Noord-Irak sprake was van een binnenlands gewapend conflict of dat van een elders in Irak bestaand binnenlands conflict nadelige gevolgen zouden worden ondervonden. Het rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe van 20 november 2007 heeft verzoekster, zo is ter zitting nader toegelicht, niet in het kader van het beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn aangehaald, maar meer ter onderbouwing van het gestelde novum, dat verzoekster, als toekomstige alleenstaande moeder, in een slechte positie geraakt. Verder is door verzoekster enkel verwezen naar enkele uitspraken van verschillende nevenzittingsplaatsen. Zo die al zien op Noord-Irak is met deze uitspraken niet aangetoond dat in dit geval op het moment van het bestreden besluit sprake was van een situatie als hiervoor bedoeld. Verzoekster valt dan ook niet onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Derhalve is deze bepaling voor haar geen relevante wijziging van het recht en is artikel 4:6 Awb van toepassing.

Voorts kunnen de documenten als genoemd onder 2, 3 en 4 naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet worden aangemerkt als nova in de zin van artikel 4:6 Awb. Uit document 2 blijkt dat verzoekster zwanger is en de documenten 3 en 4 heeft verzoekster aangehaald in het kader van het beroep op het feit dat zij een toekomstige alleenstaande moeder is.

Verzoekster wordt gevolgd in haar stelling dat de zwangerschap niet eerder in de procedure kon worden ingebracht, maar zoals verweerder ook heeft overwogen kan de zwangerschap

---

op zichzelf niet worden gezien als nieuw feit dan wel veranderde omstandigheid (novum), nu de zwangerschap geen verband houdt met de redenen waarom zij asiel wenst. Voor zover dit is ingeroepen in samenhang met de documenten 3 en 4, om aan te tonen dat de situatie voor alleenstaande vrouwen en moeders slecht is, overweegt de voorzieningenrechter dat hiermee evenmin sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 Awb. In haar uitspraak van 12 december 2007 heeft de ABRS overwogen dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij als alleenstaande vrouw moet worden aangemerkt. Ook in deze procedure heeft verzoekster dit niet aangetoond dan wel aannemelijk gemaakt. Dat verzoekster thans zwanger is en over een aantal weken moeder wordt, zodat zij moet worden aangemerkt als alleenstaande moeder, maakt dat niet anders. Immers, blijft staan dat niet is aangetoond dat verzoekster als alleenstaande vrouw moet worden aangemerkt en aldus geen familie meer heeft om op terug te vallen. Gelet hierop is hetgeen verzoekster heeft aangehaald over de situatie voor alleenstaande vrouwen en moeders geen rechtens relevant novum.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nova als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder de aanvraag van verzoekster in het AC heeft kunnen afdoen en dat verzoekster op goede gronden niet in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning asiel.

Het hiervoor overwogene brengt met zich dat het verzoek om een voorlopige voorziening dient te worden afgewezen. Gelet op hetgeen partijen, laatstelijk ter zitting, hebben aangevoerd en gezien de overgelegde stukken, is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak. Het beroep wordt derhalve op voet van artikel 8:86 Awb ongegrond verklaard.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

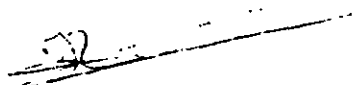
---

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.C.R. Schut en in tegenwoordigheid van K.M. van der Zalm als griffier in het openbaar uitgesproken op 29 APR 2008

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 29 APR

MULLER & VAN DEN HEUVEL
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

- 6 MEI 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: UD:

PAR:

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Gravenhage

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Kenmerk IND: 9708.13.2043

Kenmerk Rechtbank:

AWB 08/12585

AWB 08/12583

Geeft eerbiedig te kennen:

_____ geboren op _____ van Iraakse nationaliteit, thans
verblijvende te Recuwijk, die in deze zaak woonplaats kiest te Gouda aan de Naaiersstraat 6,
ten kantore van Muller & Van den Heuvel Advocaten, van wie mevrouw mr M.E. Muller in
deze als gemachtigde zal optreden en dit beroep indient en ondertekent, nadat zij daartoe
door appellante bepaaldelijk is gevolmachtigd.

Feiten:

Appellante heeft op 3 april 2008 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning
asiel ingediend. Op 3 april 2008 is met behulp van een tolk, een gehoor nieuwe feiten en
omstandigheden afgenomen. Van dit gehoor is een rapport opgesteld, (productie 1) op 9
april 2008 is het rapport nieuwe feiten en omstandigheden alsmede het voornemen tot

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

afwijzing van asielaanvraag aan appellante uitgereikt (**productie 2**). Appellante heeft haar zienswijze naar aanleiding van dit voornemen op 9 april 2008 aan geïntimeerde toegezonden (**productie 3**). Bij beschikking d.d. 9 april 2008 heeft geïntimeerde beslist dat de aanvraag van appellante tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vw. op grond van artikel 4:6 AWB dient te worden afgewezen. Appellante heeft zich hiermee niet kunnen verenigen weshalve zij beroep heeft aangetekend. De mondelinge behandeling van de beroepsprocedure heeft plaatsgevonden op 25 april 2008, waarna de rechtbank, te weten rechtbank te 's-Gravenhage zittingplaats Almelo bij uitspraak d.d. 29 april 2008, en verzonden op 29 april 2008, uitspraak heeft gedaan. De rechtbank heeft het verzoek om bij een voorlopige voorziening afgewezen en het beroepschrift ongegrond verklaard (**productie 4**) uitspraak van de rechtbank s'-Gravenhage zittingplaats Almelo d.d. 29 april 2008 AWB 08/12585. AWB 08/12583.

Appellante komt in hoger beroep van deze uitspraak. Appellante is van oordeel dat het besluit van geïntimeerde rechtens niet juist is en dat de Rechtbank het beroep gegrond had dienen te verklaren.

In het onderstaande volgen de grieven tegen de uitspraak.

Grieven:

GRIEF 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat:

“Indien de door hem gestelde schade in verband kan worden gebracht met een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Van het binnenlands gewapend conflict is sprake als een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is jegens de strijdkrachten van de autoriteiten danwel van een andere groepering aanhoudende en samenhangende militaire operaties uit te voeren en die te laten plaatsvinden. Indien zijn land van herkomst ten tijde van het besluit niet verwickeld was in een internationaal gewapend conflict, is daarvoor bepalend of de door hem gestelde schade in verband kan worden gebracht met het binnenlands gewapend conflict.

Gelet op voormelde uitspraak dient de voorzieningenrechter te beoordelen of verzoekster heeft aangetoond dat ten tijde van het bestreden besluit van 9 april 2008 in Noord-Irak, waarvan niet wordt betwist dat verzoekster daaruit afkomstig is, sprake was van een binnenlands gewapend conflict danwel dat op dat moment daar sprake was voor gevolgen voor haar van een elders in Irak bestaand conflict. Dat verweerder deze beoordeling niet heeft verricht betekent niet dat het bestreden besluit om die reden niet in stand kan worden

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

gelaten, nu de voorzieningenrechter in het onderhavige geval, gelet op het toetsingskader dat voorligt, zelfstandig en vol dient te toetsen of er sprake is van nova.”

Toelichting:

Op grond van het toetsingskader, neergelegd in artikel 4:6 AWB, is appellante gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, de zogenaamde nova, te melden bij het doen van een herhaalde aanvraag, alsdan dient de rechtbank, in casu de voorzieningenrechter, te beoordelen of dergelijke nova zich hebben voorgedaan, die tot heroverweging van de eerder gedane beschikkingen danwel uitspraak nopen. Artikel 4:6 AWB dient terzijde te worden geschoven, wanneer er sprake is van een relevante wijziging van recht. Appellante heeft in de onderhavige zaak zich primair op het standpunt gesteld dat artikel 15, aanhef en onder c Dri, een relevante wijziging van recht is, en appellante heeft daartoe naar vele uitspraken van de diverse rechtbanken verwezen. De rechtbank stelt in haar uitspraak dat er geen sprake is van een relevante wijziging van recht ten aanzien van het beroep op artikel 15, aanhef en onder c Dri, nu niet is aangetoond dat in Noord-Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict, waarbij de rechtbank verwijst naar de definitie van een binnenlands gewapend conflict opgenomen in de uitspraak van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 3 april 2008 (200701108/1, I.JN:BC8681).

In het voornemen noch in de beschikking heeft geïntimeerde zich op het standpunt gesteld dat er geen sprake zou zijn van een binnenlands gewapend conflict in Noord-Irak. Primair betekent dit dat de rechtbank buiten de omvang van het geschil treedt, waarbij wordt verwezen naar artikel 8:69 AWB. Immers op grond van dit artikel doet de rechtbank uitspraak op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

Artikel 8:69 lid 2 AWB behelst dat de rechtbank amshalve de rechtsgronden kan aanvullen. Echter het aanvullen van de rechtsgronden ziet alleen maar op het aanvullen van de rechtsgronden voor de belanghebbende, en niet voor het bestuursorgaan. Immers wanneer het wel zo zou zijn zou de belanghebbende door het instellen van het beroep, waarbij de rechter amshalve de rechtsgronden aanvullen, er op achteruit, kunnen gaan, waardoor er sprake zou zijn van het reformatio in peius.

Hierbij wordt benadrukt dat geïntimeerde niet heeft betwist dat er sprake zou zijn van een intern en gewapend conflict in Noord-Irak. Dat er sprake is van een intern gewapend conflict zo is blijkt ook uit de uitspraak van de rechtbank Amsterdam d.d. 3 januari 2008 AWB 07/45827 (productie 5).

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

GRIEF 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat:

"Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verzoekster niet aangetoond dat ten tijde van het bestreden besluit in Noord-Irak sprake was van een binnenlands gewapend conflict of dat van een elders in Irak bestaand binnenlands conflict nadelige gevolgen zou worden ondervonden. Het rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe van 20 november 2007 heeft verzoekster, zoals ter zitting nader toegelicht, niet in het kader van het beroep op artikel 15 aanhef en onder c Dri aangehaald maar meer ter onderbouwing van het gestelde novum dat verzoekster als toekomstige alleenstaande moeder, in een slechte positie geraakt. Verder is door verzoekster enkel verwezen naar enkele uitspraken van verschillende nevenzittingsplaatsen. Zo indien op Noord-Irak, is op deze uitspraken niet aangetoond dat in dit geval op het moment van het bestreden besluit sprake was van een situatie als hiervoor bedoeld. Verzoekster valt dan ook niet onder de rijkswijde van artikel 15 aanhef en onder c Dri. Derhalve is deze bepaling voor haar geen relevante wijziging van recht en is artikel 4:6 AWB van toepassing."

Toelichting:

Allereerst verwijst appellante naar hetgeen in de toelichting naar aanleiding van grief 1 is gesteld en verzoekt dat, voorzover nodig, in het onderhavige als letterlijk herhaald en ingelast te beschouwen.

Primair wordt benadrukt dat het wel of niet aanwezig zijn van een binnenlands gewapend conflict niet ter discussie heeft gestaan in de voornemenprocedure. Nogmaals wordt benadrukt dat geïntimeerde dit in het voornemen nog in de beschikking naar voren heeft gebracht.

De rechtbank is dan ook buiten de grenzen van het geschil getreden door ambshalve de gronden zodanig aan te voeren.

Appellante heeft ter zitting meerdere malen verzocht, aan de rechtbank, om de zaak aan te houden, zodat nader kan worden ingegaan op de door de rechtbank gesteld definitie van het binnenlands gewapend conflict, hetgeen is gesteld door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State in haar uitspraak van 3 april 2008 en het aanwezig zijn van dit conflict in Noord-Irak. Dit verzoek is op de zitting gedaan omdat pas op de zitting de discussie is ontstaan, op voorspraak van de rechtbank, of er sprake zou zijn van een intern gewapend conflict in Noord-Irak. Uit de uitspraak van de rechtbank blijkt onomstotelijk dat aan het verzoek om de procedure aan te houden, zodat nadere stukken konden worden ingediend, geen gehoor is gegeven. De wijze van handelen van de rechtbank is in strijd met

MULLER & VAN DEN HEUVEL
ADVOCATEN

de goede procesorde. Immers de rechtbank handelt in strijd met de eisen van een goede rechtspleging, nu zij ambshalve rechtgronden aanvult zonder appellante eerst in de gelegenheid te stellen zich hierover uit te laten. Hierbij wordt verwezen naar de beginselen van behoorlijke rechtspleging, met name in het administratieve procesrecht. Zwolle 1987, B.W.M. de Waard.

Het is niet aan de rechtbank om te bepalen of er wel of geen sprake is van een intern gewapend conflict.

Aller eerst dient getoetst te worden of hetgeen is bepaald in artikel 8:69 AWB wordt nagekomen voordat wordt getoetst aan artikel 4:6 AWB, en niet andersom zoals de rechtbank doet. Immers anders wordt er niet getoetst aan het juiste feitencomplex.

GRIEF 3:

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat:

“Verzoekster wordt gevolgd in haar stelling tot de zwangerschap niet eerder in de procedure kan worden ingebracht, maar zoals verweerder ook heeft overwogen, kan de zwangerschap op zichzelf niet worden gezien als nieuw feit danwel voor andere omstandigheid (novum) nu de zwangerschap geen verband houdt met de redenen waarom zij asiel wenst. Voor zover dit is ingeroepen in samenhang met de documenten 3 en 4, om aan te tonen dat de situatie voor alleenstaande vrouwen en moeders slechts is, overweegt de voorzieningenrechter dat hier evenmin sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 AWB. In haar uitspraak van 12 december 2007 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State overwogen dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij als alleenstaande vrouw moet worden aangemerkt. Ook in deze procedure heeft verzoekster dit niet aangetoond danwel aannemelijk gemaakt. Dat verzoekster thans zwanger is en over een aantal weken moeder wordt, zodat zij moet worden aangemerkt als alleenstaande moeder maakt dat niet anders. Immers, blijft staan dat niet is aangetoond dat verzoekster als alleenstaande vrouw moet worden aangemerkt en aldus geen familie meer heeft om op terug te vallen. Gelijk hierop is hetgeen verzoekster heeft aangehaald over de situatie voor alleenstaande vrouwen en moeders geen relevant novum”.

Toelichting:

De definitie van een alleenstaande vrouw is een geheel ander dan een alleenstaande moeder. Immers alleenstaande vrouwen, zijn vrouwen die geen familie meer hebben om op terug te vallen, dat kan zijn een echtgenoot danwel andere directe familieleden. Een alleenstaande moeder, is een vrouw die zonder partner, danwel echtgenoot, danwel ander levensvergezellin, haar kinderen alleen zal moeten opvoeden. De definitie maar ook de

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

situatie van een alleenstaande vrouw en een alleenstaande moeder is volledig anders. Ter zitting is dit punt uitgebreid besproken. Ter zitting is verwezen naar de informatie van de Schweizerische Flüchtlingshilfe, waarin de positie van alleenstaande moeders uitgebreid wordt besproken. Hierbij wordt bijvoorbeeld verwezen naar pagina 2 van de rapportage waarin wordt gesteld dat:

Zu 2) Ist die Mutter des Klägers als allein stehende Frau mit zwei Kindern bei einer Rückkehr in den Irak Gefahren für Leib und Leben ausgesetzt, weil sie neben dem aus der Ehe mit ihrem verstorbenen Ehemann stammenden Kläger in Deutschland ein weiteres Kind geboren hat, das keiner legitimierten Beziehung entstammt?

Ja, die betreffende Frau ist mit sehr hoher Wahrscheinlichkeit bei ihrer Rückkehr Gefahren für Leib und Leben ausgesetzt, wenn sie mit einem unehelichen Kind Aufnahme in ihrer oder der Familie des verstorbenen Mannes suchen würde beziehungsweise ohne Schutz der Familie ein Überleben suchen müsste. Dazu sind folgende Punkte in Betracht zu ziehen:

Tevens wordt verwezen naar pagina 4, waarin gesteld wordt dat:

Frauen mit unehelichen Kindern im Irak. Eine verwitwete schiitisch-arabische Frau aus die aus der Ehe mit ihrem Mann ein Kind hat und nach dem Tod des Mannes ein uneheliches Kind bekommen hat, würde bei einer Rückkehr von der Familie oder Nachbarschaft auf jeden Fall verstossen oder schlimmstenfalls durch Gewaltanwendung bis hin zum >>Ehrenmord<< bestraft wrden, wenn sie eine Aufnahme in die eigene Familie oder die Familie ihres Mannes begehren würde. Es spielt dabei keine Rolle, ob es sich bei der Familie um eine säkular-gebildete, eine Baath-nahe oder traditionell-oppositionelle Familie handelt beziehungsweise welchem schiitischen Partei-Lager die Familie angehört
Im Irak, vor allem in traditionellen und von Schiiten dominierten Samawa, werden sich Familien und Nachbarn in einem solchen Fall vorzugsweise an der traditionellen und religiösen, nicht aber an der staatlichen Rechtsprechung orientieren.

Uit het bovenstaande blijkt dat de rechtbank de problematiek van alleenstaande moeders niet heeft onderkend, en niet heeft onderkend dat dit in ieder geval een novum is in de zin van artikel 4:6 AWB.

MULLER & VAN DEN HEUVEL
ADVOCATEN

GRIEF 4:

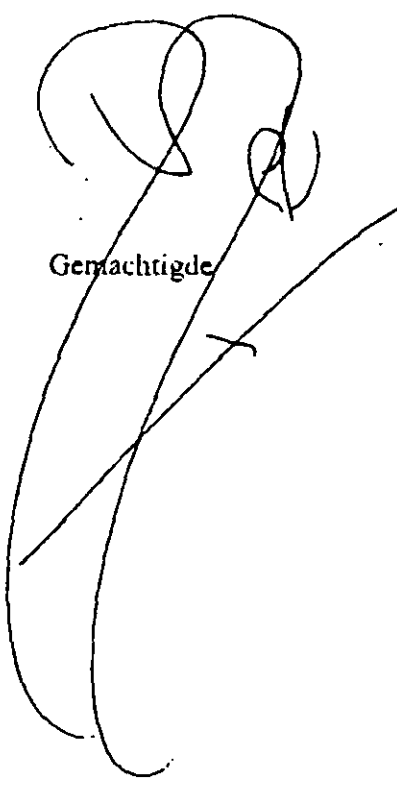
Zoals uit het bovenstaande blijkt had de rechtbank het beroep gegrond dienen te verklaren.

Nu deze grieven dienen te slagen dient de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo d.d. 29 april 2008 en verzonden op 29 april 2008 te worden vernietigd.

Het is op deze gronden dat appellante concludert, dat het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen het onderhavige hoger beroepschrift gegrond te verklaren, het vonnis van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, AWB 08/12583, uitgesproken op 29 april 2008 en verzonden op 29 april 2008 tussen appellante als eiser en geïntimeerde als verweerder, te vernietigen en geïntimeerde te veroordelen in de kosten van de procedure.

Gouda, 6 mei 2008

Gemachtigde

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long vertical stroke, is written over the word 'Gemachtigde'.